

Sygn. akt III USK 162/21

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania P.. z o.o. w O.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.
o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawnych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 4
sierpnia 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w
(...)
z dnia 14 stycznia 2020 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 stycznia 2020 r., III AUa (...) Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. (organ rentowy), wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w L. z 19 września 2019 r., V (...) zmieniającego decyzję organu rentowego przez zobowiązanie do wydania przez organ rentowy na rzecz P. sp. z o.o. (wnioskodawca) interpretacji indywidualnej, zgodnie z wnioskiem złożonym 18 lutego 2018 r.

W sprawie ustalono, że wnioskodawca skierował do organu rentowego wnioszek o wydanie interpretacji indywidualnej, dotyczącej możliwości zakwalifikowania umowy, polegającej na wykonywaniu wzorników kolorystycznych lakierów do paznokci, jako umowy o dzieło i co się z tym wiąże braku obowiązku do ponoszenia z tytułu zawarcia takiej umowy ciężarów publicznoprawnych, w postaci

składek na ubezpieczenia społeczne. Organ rentowy wydał decyzję odmowną twierdząc, że zagadnienie zawarte w przedłożonym mu wniosku nie jest objęte zakresem zastosowania przepisów o interpretacji indywidualnej.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sądy obu instancji stwierdziły, że zamknięty katalog spraw, w których organ rentowy jest zobowiązany do wydania interpretacji indywidualnej dotyczy interpretacji wszystkich przepisów, z których wynika obowiązek opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne i ich wysokości, nawet jeżeli przepisy te znajdują się w innych aktach prawnych, należących do innych gałęzi prawa.

Organ rentowy zaskarżył powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, a mianowicie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r., poz. 646, dalej jako Prawo przedsiębiorców – poprzednio art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej – Dz.U. z 2017 r., poz. 2168) w związku z art. 83d ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm., dalej jako ustawa systemowa) odnośnie tego, czy w trybie wydawania indywidualnej interpretacji przepisów organ rentowy ma obowiązek dokonania oceny treści i sposobu wykonywania umowy cywilnoprawnej (jej kwalifikacji prawnej) pod kątem istnienia tytułu do ubezpieczeń społecznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zwrot użyty w art. 34 Prawa przedsiębiorców – co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie – oznacza wymóg interpretacji wszystkich przepisów, z których wynika obowiązek opłacania przez płatnika składek na

ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz P., Fundusz G. i Fundusz E. oraz ich wysokość. W prawie ubezpieczeń powstanie tytułu ubezpieczenia społecznego, a także określenie wysokości składek na to ubezpieczenie regulowane jest przepisami ustawy systemowej, które mają charakter norm odwołujących się do pojęć prawnych usytuowanych w innych gałęziach prawa, o ile nie zawierają ich samodzielnej definicji. Rozstrzygnięcie o istnieniu stosunku ubezpieczenia społecznego i wysokości należnych z tego tytułu składek nie jest możliwe bez sięgania do pojęć i definicji ustawowych funkcjonujących w systemie prawa. W takim przypadku przepisy z innych gałęzi prawa, jeśli uzupełniają i rozwijają przepisy prawa ubezpieczeń, stają się częścią norm prawa ubezpieczeń społecznych. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, gdyż podleganie ubezpieczeniom społecznym i - co się z tym wiąże - konieczność uiszczania składek jest wypadkową oceny istnienia tytułu ubezpieczenia. Samo zaś istnienie tytułu ubezpieczenia jest zależne od kwalifikacji umowy jako umowy o dzieło lub umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu. Organ rentowy był zatem zobowiązany do wydania interpretacji indywidualnej zgodnie z wnioskiem.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.